

ภาพถ่ายประกอบเสียง เรื่อง “สิ่งแวดล้อมรอบตัว”

ILLUSTRATION PHOTOGRAPHY WITH SOUND “THINGS SURROUND ME”

เลขหมู่.....86824
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี.....16 ส.ค. 2552

b.....12020369
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการถ่ายภาพ ภาควิชานิเทศศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2546

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายประกอบเสียง เรื่อง “สิ่งแวดล้อมรอบตัว”

ILLUSTRATION PHOTOGRAPHY WITH SOUND “THINGS SURROUND ME”

ภาควิชาศิลปะ ศิลปะ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ นายอนุภาส เปรมานูวัต วันที่ 19/04/47
(อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา)

หัวหน้าภาควิชา นายอนุภาส เปรมานูวัต วันที่ 9 เม.ย. 47
(อาจารย์วีศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์

ภาพถ่ายประกอบเสียงเพลง เรื่อง “สิ่งแวดล้อมรอบตัว”

ILLUSTRATION PHOTOGRAPHY WITH SOUND

“THINGS SURROUND ME”

ชื่อ

นายอนุภาส เปรมานูวัติ

สาขาวิชา

การถ่ายภาพ

ภาควิชา

นิเทศศิลป์

คณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา

ปีการศึกษา

2546

บทคัดย่อ

สิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังศึกษาอยู่ในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นเรื่องของการศึกษาเกี่ยวกับ การถ่ายภาพที่มุ่งเพื่อจะบันทึกสิ่งรอบตัวของข้าพเจ้าโดยมีการใส่ความรู้สึกทางจินตนาการที่ได้รับจากสิ่งแวดล้อมเหล่านั้นลงไปใบผลงาน โดยมุ่งให้ผู้ที่ได้ชมเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองต้องการจะเสนอในภาพนั้นๆ และได้นำเสนอเสียงต่างๆ มาเป็นตัวเพิ่มอารมณ์และความเข้าใจในผลงานให้มากยิ่งขึ้น

เนื่องจากชิ้นงานที่ทำนั้นมีความคิดหลักๆ เป็นการตีความโดยตัวข้าพเจ้าเอง เพราะฉะนั้นในศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ผู้อ่านจะทราบถึงแนวความคิดและหลักในการตีความหมายที่มาจากกระบวนการความคิดที่ได้ใส่ไว้ในแต่ละขั้นตอนการทำงาน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ

พ่อ แม่ พี่แก่ง พี่ก๊อด ที่ช่วยสั่งสอนเลี้ยงดู และ เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจในชีวิตของผม

อ. พงษ์ศักดิ์ ตั้งติวจา สำหรับความเข้าใจที่อาจารย์ให้

อ. กิตติ อมรพัฒนกุล ที่ให้คำปรึกษาสำหรับ โครงการพิเศษ และอาจารย์ที่ลาดกระบังทุกท่าน
โสม ที่สุดของกำลังใจ

อ้วน เพื่อนรักร่วม สถาบันและน้ำใจที่ไม่เคยจาง

นัมและครอบครัว ความช่วยเหลือต่างๆที่มีให้ตลอดมา

เจม ความเข้าใจในตัวคน

โน้ต, อัด, แพร, ปิ่น ทุกๆเสียงหัวเราะและรอยยิ้มที่จริงใจ

น้องๆที่หอคงสุข, เพื่อนๆที่ลาดกระบังทุกคน

ทุกๆสถานที่ที่อยู่ในผลงาน แบบทุกท่าน ขอขอบคุณอย่างสูง

คำนำ

ในชีวิตการศึกษาเล่าเรียนของผมนั้นไม่ค่อยได้รับการรับการยอมรับที่ดีสักเท่าไร ส่วนหนึ่งมาจากการที่ผมไม่สามารถอธิบายบางสิ่งบางอย่างในงานให้คนอื่นเข้าใจได้ ซึ่งการที่ได้ผลตอบรับเช่นนี้อยู่บ่อยครั้ง ทำให้รู้สึกกังวลใจกับระดับผลการเรียนของตัวเองบ้างเหมือนกันในช่วงแรกๆ จนทำให้คนในครอบครัวต่างพากันวิตกกังวลไปด้วเกี่ยวกับการเอาตัวรอดในสถาบันการศึกษา

ผมคิดว่าสิ่งที่คนเราจะทำอะไรให้คนอื่นยอมรับได้นั้นไม่ใช่เรื่องง่ายและมันถูกประกอบไปด้วยตัวแปรสำคัญหลายตัวนอกเหนือจากสิ่งที่เราสามารถควบคุมได้ ดังนั้นในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ผมจึงได้เริ่มคิดที่จะปกป้องตัวเอง โดยจากการสร้างงานอะไรก็ได้ที่ตนเองมีความรู้สึกเกี่ยวข้องได้ดี และง่ายต่อการถ่ายทอด ดังนั้นงานที่ชื่อว่า “สิ่งแวดล้อมรอบตัว” จึงถูกสร้างขึ้น ที่มีเนื้อหาว่าด้วยเรื่องราวของอารมณ์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัวข้าพเจ้า ซึ่งดูเหมือนว่าตนเองได้พบกับทางที่สว่างแล้ว แต่เมื่อพอลงมานั่งนึกดูอีกทีจึงได้พบว่า สิ่งที่จะทำนั้นง่ายจริงแต่ก็ยากที่จะสามารถทำให้คนอื่นยอมรับได้ ปัญหาจึงเกิดขึ้นอีกครั้ง.... แต่เอาเป็นว่าผมขอใช้เนื้อที่ตรงนี้อธิบายถึงความรู้สึกคร่าวๆและจุดมุ่งหมายก่อนที่ท่านผู้อ่านจะได้ตัดสินใจในงานด้วยตัวท่านเอง

ในเป้าหมายสำหรับการถ่ายรูปของผมนั้นผมมุ่งไปที่ความรู้สึกว่า จะทำอย่างไรเพื่อให้ภาพที่ตนเองถ่ายนั้นสามารถรับรู้ได้ถึงการใช้ชีวิตชีวาของแบบ หรือ จะทำอย่างไรที่จะให้คนรู้ได้ถึงภาพที่มีลมหายใจได้ ซึ่งเป็นอะไรที่ยากแต่ถึงยากผมเองก็ยังดีใจที่รู้ว่าตัวเองยังมีเป้าหมายในการเดินทางของสายงานนี้ เพราะฉะนั้นหากท่านรู้จุดมุ่งหมายในงานของผมแล้วก็ช่วยกรุณาพยายามเข้าใจถึงสิ่งที่ผมทำด้วยเถิด คนเองรู้ดีอยู่ว่างานที่ทำอยู่นั้นคงไม่สามารถประสบความสำเร็จได้จากงานครั้งนี้ (ซึ่งเป็นการทำงานครั้งแรกที่เกี่ยวกับการใช้เสียงและบรรยายอารมณ์ของภาพ) แต่ตนเองก็พร้อมที่จะทดลองในสิ่งที่อยากทำถึงแม้ว่าอาจพบกับความผิดหวังก็ตาม

ขอต้อนรับเข้าสู่การเดินทาง...

อนุภาส เปรมาณวัติ

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง-จ

บทนำ

ความเป็นมาของโครงการ.....	1
คำจำกัดความของโครงการ.....	1
เป้าหมายหลักของโครงการ.....	1
แนวทางบรรลุเป้าหมาย.....	2
แหล่งข้อมูล.....	2

บทที่ 1

1.1ความเป็นมาของภาพถ่ายเชิงสารคดี.....	3-5
--	-----

บทที่ 2

2.1 การแบ่งแยกความหมายในเชิงภาพถ่าย.....	7
2.2 ประวัติศาสตร์ภาพถ่าย (Subjective Photography).....	7-8

บทที่ 3

3.1 แนวทางของช่างภาพที่เกี่ยวกับหลักความคิด.....	9
3.2 ช่างภาพเยอรมัน Juergen Teller.....	9-12
3.3 ช่างภาพเยอรมัน Wolfgang Tillmans.....	13-14

บทที่ 4

แนวความคิดและขั้นตอนในการทำงาน.....	15
4.1 ภาพทิวทัศน์ “ภูเขาแทบตะวันออก”.....	15-18
4.2 ภาพทิวทัศน์ “ลำตุ๊กกา”.....	19-21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ภาพทิวทัศน์ “ก้อนหิน”.....	22-24
4.4 ภาพถ่ายบุคคล (Stina).....	25-30
4.5 ภาพถ่ายบุคคล (Aya).....	31-33
4.6 ภาพถ่ายสัตว์ “แพะ”	34-36
บทสรุป.....	37
บรรณานุกรม.....	38
สารบัญเพลงประกอบภาพ.....	39
ประวัติผู้แต่ง.....	40

บทนำ

ภาพถ่ายประกอบเสียง เรื่อง “สิ่งแวดล้อมรอบตัว”

ILLUSTRATION PHOTOGRAPHY WITH SOUND “THINGS SURROUND ME”

ความเป็นมาของโครงการ

สิ่งแวดล้อมรอบตัวเรานั้นมีความสำคัญต่อการเจริญเติบโตของมนุษย์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าหากคนเราเกิดและใช้ชีวิตในสถานที่ที่ต่างกันย่อมมีชีวิต ความคิด หรือบุคลิก ที่ไม่เหมือนกัน การที่ข้าพเจ้าได้เห็นพบเจอสิ่งต่างๆในชีวิตทำให้คิดว่า การที่ตนเองเติบโตมาได้นั้นไม่ใช่เพราะว่าการที่เราถูกซึมซับจากสิ่งแวดล้อมของเราหรือ ดังนั้นตนเองจึงเกิดแรงบันดาลใจที่จะบันทึก สถานที่ต่างต่าง บุคคลที่ทำให้เกิดแรงบันดาลใจ รวมกระทั่งชีวิตของสัตว์บางประเภท

ในการทำงานครั้งนี้ได้มีการนำสไตล์ของการได้ขึ้นมาเป็นตัวช่วยบอกเล่าเรื่องราวทางอารมณ์ เพื่อสร้างจินตนาการให้กับผู้ชมว่าสิ่งที่ตนเองต้องการจะสื่อจะอยู่ในอารมณ์แบบใด

คำจำกัดความโครงการ

ถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกที่ได้จากสิ่งแวดล้อม ซึ่งเลือกที่จะบันทึกเฉพาะสิ่งที่มีชีวิตเท่านั้น โดยผ่านการเลือกใช้อุปกรณ์และเทคนิคต่างชนิดกันนำเสนอมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งแต่ละส่วนจะถูกตีความหมายจากแรงบันดาลใจที่เกิดขึ้นกับสิ่งนั้น

ขอบเขตของโครงการ

งานทั้งหมดจะถูกแบ่งเป็นชุด ทั้งหมด 6 ชุด โดยมีขนาดและจำนวนภาพในแต่ละชุดที่ต่างกัน พร้อมทั้งจัดแสดงด้วยการเปิดเสียงประกอบการอธิบาย

เรื่องที่ข้าพเจ้ากำลังจะถ่ายทอดมีความต่างกันของตัวแบบ (subject) ดังนั้นภาพที่เกิดขึ้นจึงมีขนาดที่หลากหลายไม่เท่ากันตามแต่จุดประสงค์และความเหมาะสมของภาพชุดนั้น ซึ่งขนาดและจุดประสงค์จะถูกอธิบายในแต่ละชุดผลงาน

เป้าหมายหลักของโครงการ

สร้างภาพจาก นามธรรม ให้สามารถกลายเป็นการรับรู้เชิง รูปธรรมได้ ซึ่งภาพและเสียงที่เกิดขึ้นจำเป็นต้องมี “ความเป็นเหตุเป็นผลซึ่งกันและกัน” และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ให้ผู้ฟังรู้สึกได้

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

การวิเคราะห์ที่ดีเกี่ยวกับสิ่งที่จะทำและให้ความสำคัญกับกระบวนการความคิด พร้อมทั้งสามารถจัดสรรเวลาและงบประมาณอย่างลงตัว

แหล่งข้อมูล

www.tate.org.uk/britain/exhibitions/tillmans/room1.htm

www.artnet.com/lehmann-maupin/JuergenTeller/index.asp

www.library.arizona.edu/branches/ccp/education/guide/indivweb/INTENT.htm

www.goethe.de/so/sin/artphoto/photo/steinert.htm

บทที่ 1

ความเป็นมาของภาพถ่ายเชิงสารคดี (Documentary Photography)

ในศตวรรษที่ 20 นี้มีลักษณะของผลงานที่หลากหลาย โดยมีการวางโครงสร้างหลักหลักไว้ว่า ข้าพเจ้าจะสร้างงานโดยใช้ความรู้สึกที่ได้รับจากธรรมชาติและถ่ายทอดสิ่งเหล่านั้นให้กลายมาเป็นรูปที่สามารถรับรู้และเข้าใจได้ โดยใช้เสียงเป็นตัวสร้างความชัดเจนของอารมณ์ให้มากขึ้น

ดังนั้นภาพหรือสิ่งแวดลอมที่ถ่ายจำเป็นจะต้องมีความหมายเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าเป็นแน่ เพราะฉะนั้นตนเองจึงคิดว่างานที่สร้างอยู่ในขณะนี้มีส่วนที่ถือว่าเป็น “สารคดีเกี่ยวกับการบันทึกเรื่องราวความรู้สึกที่ตนเองได้มีต่อสิ่งแวดลอมรอบตัว” โดยประเภทของภาพถ่ายที่นำมาเสนอคร่าวๆ เป็นเรื่องเกี่ยวกับประวัติและความเป็นมาของภาพถ่ายเชิงสารคดี (Documentary Photography)

Documentary Photography คือ การบันทึกภาพการมองเห็นของสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผู้คน สถานที่ หรือ วัตถุด้วยความสามารถของกล้องถ่ายรูปที่จะจารึกภาพการมองเห็นในโลกให้ออกมาอยู่ในรูปของ “ความจริง” ช่วงภาพจึงประเมินและกำหนดเนื้อเรื่องที่ตนเองเลือกที่นำเสนอให้แสดงออกมาในรูปแบบการมองของแต่ละบุคคลรวมทั้งมุ่งหมายให้เกิดความสวยงามภาพถ่ายในความรู้สึกที่แท้จริงนั้นนับเป็นสิ่งที่สลับซับซ้อนเกี่ยวกับผู้กระทำและจำเป็นที่จะต้องมองเป็นกลาง

ประวัติ

ในช่วงกลางศตวรรษที่19 ภาพถ่ายได้ถูกนำเสนอออกมาในหลายหลายวิธี ในปี1855 ปัญหาของสงครามรัสเซีย(Crimean War)ได้เป็นเป้าสนใจในการถ่ายภาพเชิงสารคดีเป็นครั้งแรก การท่องเที่ยวของช่างภาพยุโรปในช่วงนั้นได้แก่ John Thomson และ Francis Frith ได้บันทึกภาพสถานที่ต่างประเทศเพื่อสำหรับตัวเองและก็เพื่อกลุ่มคนดูของเขาไม่ว่าจะเป็นภาพของประเทศจีนและอียิปต์ ซึ่งพวกกลุ่มคนดูเชื่อในภาพถ่ายว่าเป็นตัวแทนของการนำเสนอความแท้จริงและนั่นก็คือเอกสารเกี่ยวกับดินแดนต่างถิ่น ในปี1860 Mathew Brady และ Tilmothy O'Sullivan ถ่ายภาพของสงครามกลางเมือง (Civil War) ที่เป็นภาพของ ทหารในสงคราม สภาพสนามรบ หรือผู้คนที่บาดเจ็บล้มตาย พวกเขายังได้มีการเคลื่อนที่วัตถุและร่างกายเพื่อที่จะสร้างสรรค์รูปแบบกราฟฟิกให้รูปที่จะถ่าย หลังจากนั้น ในปี 1865ถึง1885 ทางรัฐบาลของสหรัฐอเมริกาได้อุปถัมภ์คณะสำรวจเพื่อตรวจและทำสารคดีเกี่ยวกับชายแดนของอเมริกาตะวันตก ซึ่งมีช่างภาพอย่างเช่น Tilmothy O'Sullivan และ William Henry Jackson รวมอยู่ด้วย

ในยุคของการเข้าสู่ศตวรรษใหม่ ช่างภาพหลายคนเริ่มหันมาสนใจการบันทึกขนบธรรมเนียมประเพณี อาทิพิธีการทำทางและสังคมสิ่งแวดล้อม รูปถ่ายของ Jacob Riis และ Lewis Hine ดูเหมือนจะเป็นข้อพิสูจน์ในการเปิดโปงความเศร้าสลดของการอยู่อาศัยและสภาวะการทำงานของกลุ่มคนที่ยากจนซึ่งก็เป็นเหมือนสะพานที่ส่งผลกระทบต่อระบบสังคมในการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม doc. photo. มาเป็นที่นิยมใช้กันในปี 1930s เมื่อทาง Farm Security Administration (F.S.A.)ของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ว่าจ้างช่างภาพได้แก่ Dorothea Lange และ Walker Evans เพื่อทำสารคดีเกี่ยวกับชาวอเมริกันที่ได้ประสบกับปัญหาทางเศรษฐกิจจากการล้างผลาญของสงครามในช่วง 1914-1918(Great Depression)

ช่วงระหว่างปี 1940s และ 1950s ช่างภาพข่าวได้ทำการขยายขอบเขตของ doc. Photo. ในรูปแบบของสื่อสาธารณะขนาดใหญ่ซึ่งรวมถึงนิตยสารอย่างเช่น Life และ Look W. Eugene Smith ได้สร้างสรรค์รูปภาพบรรยายเรื่องราว (Photographic essay) หลากหลายแบบที่เป็นการประกอบกันของ รูปภาพและตัวหนังสือบรรยายเนื้อเรื่องสำหรับนิตยสาร Life และได้้นำ Doc. Photo. ต่อกกลุ่มคนดูกว้าง Smith ยังเป็นศิลปินที่หลงใหลและคลั่งไคล้ที่จะพรรณาชีวิตที่เขาได้เห็นและก่อให้เกิดผลของการเปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน

ช่างภาพยุคต่อมาในช่วงปี 1950s Doc. Photo. เข้าสู่เส้นทางของศิลปะแบบ FINE ART เพราะศิลปินส่วนมากได้ใช้วิธีการของ Doc. Photo. มาเป็นลักษณะในการนำเสนอผลงานอยู่เสมอ กระนั้นสมมุติฐานเกี่ยวกับ doc. Photo. จึงเป็นที่ท้าทายในช่วงหลังของศตวรรษ และในปี 1956 รูปถ่ายของ Robert Frank ชื่อ The Americans เป็นเอกสารสำคัญเกี่ยวกับการถ่ายภาพที่ขึ้นกับความมีตัวตนของช่างภาพมากยิ่งขึ้น เขาได้ท้าทายการถ่ายภาพตามแบบเดิมเดิมโดยการใช้รูปแบบที่ไม่ธรรมดาของมุมในการถ่าย การขัดแย้งกันของแสงหรือการโฟกัสที่ผิดองศา รูปถ่ายเหล่านี้เปรียบเหมือนการไม่ยึดติดกับรูปแบบเดิมเดิมของ doc. photo. จึงไม่ได้รับการยอมรับสักเท่าใดนักในอเมริกา แต่อย่างไรก็ตามถือว่าการเริ่มนำความก้าวหน้าในการพรรณนาโลกซึ่งมีอำนาจรุนแรงต่อการถ่ายภาพถึงที่สุด ต่อจากนั้นในปี 1967 งานนิทรรศการสำคัญอย่าง New Document ที่มีงานของ Diane Arbus, Lee Friedlander และ Garry Winogrand ที่ได้ถ่ายภาพภูมิประเทศก็มีการล้มล้างหลักเกณฑ์เดิมเดิมไม่ว่าจะเป็น ใจความของภาพ องค์ประกอบศิลป์ และเทคนิคต่างต่างอีกเช่นกัน และในปี 1968 รูปถ่ายของ “โลก” จากดาวอังคารก็ถูกสร้างขึ้นโดย Neil Armstrong ซึ่งเป็นภาพที่เขาเหยียบลงบนดวงจันทร์ในปี 1969

ในระยะเวลาสิบห้าปีต่อจากนั้นศิลปินยังคงดำเนินจุดมุ่งหมายของการสร้างภาพถ่ายแบบ documentary อยู่โดยสนใจและมุ่งเน้น การแสดงออกของทางประเพณี ประวัติศาสตร์ สงคราม การเมือง วิทยาศาสตร์ และสังคม และก็มีไม่น้อยที่ใจความสำคัญพูดถึง ความมีเอกลักษณ์ของสิ่งต่างต่าง ครอบครัวและความสัมพันธ์ในครัว

การใช้ฟิล์มสีในภาพถ่ายแบบ documentary ยังไม่มีการนำมาใช้จนมาถึงปี 1960 เมื่อช่างภาพขาวได้ทดลองพัฒนาเปลี่ยนมาใช้ฟิล์มสีเนื่องจากกระบวนการการผลิตของภาพสีมาอยู่ในช่วงที่สมบูรณ์แบบ เหตุผลต่างต่างที่ช่างภาพนำรูปถ่ายสีก็มีอยู่หลากหลายเหตุผลไม่ว่าจะเป็น การแสดงออกถึงความแท้จริงที่ปรากฏอยู่ในรูปภาพ ซึ่งทุกวันนี้รูปถ่ายสีได้มีการยอมรับอย่างกว้างขวางในทุกทุกด้านของการถ่ายภาพ รวมถึงหนังสือพิมพ์ด้วย...

ตัวอย่างภาพ Documentary

Confederate prisos by Tilmothy O'Sullivan

Italian ragpicker by Jacob Riis

Suicide charge by W. Eugene Smith

City lunch counter by Walker Evans

Junky by Robert Frank

Plantation overseer by Dorothea Lange

บทที่ 2

การแบ่งแยกความหมายในเชิงภาพถ่าย

ความหมายของภาพสามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่

1. รูปแบบที่เหมือนจริง เป็นรูปที่สามารถเข้าใจได้ง่ายที่สุด และเข้าถึงทุกกลุ่มชน โดยเป็นการบอกเรื่องราวอย่างตรงไปตรงมา
2. รูปแบบที่ใช้สัญลักษณ์ ในรูปแบบนี้จะเป็นการคัดทอนภาพ หรือแทนความหมายโดยใช้สัญลักษณ์ในภาพ
3. รูปแบบที่เป็นนามธรรม เป็นการสื่อที่มุ่งแสดงเนื้อหาและความหมาย ตลอดจนความรู้สึก โดยมิได้เน้นความเหมือนจริงแต่จะมุ่งเน้นอารมณ์ของภาพและความหมายเป็นหลัก

จากรูปแบบการสื่อความด้วยกาย พหุจะรวบรวมเป็นทางของภาพถ่ายได้ดังนี้ แนวทางแรก มุ่งที่จะแสดงให้เห็นถึงความเหมือนจริงของภาพ ซึ่งภาพถ่ายลักษณะนี้ได้แก่ ภาพถ่ายเหตุการณ์ต่างๆเป็นต้น เราอาจเรียกการถ่ายภาพแบบนี้ว่าการถ่ายภาพแบบ (objective) ส่วนอีกแนวทางหนึ่ง จะมุ่งแสดงความงามของการถ่ายภาพ ในภาพถ่ายลักษณะนี้ช่างภาพจะต้องได้แรงบันดาลใจ หรือแรงกระตุ้นจากสิ่งที่เห็น โดยภาพมิได้บันทึกเหตุการณ์หรือธรรมชาติแบบตรงไปตรงมาเหมือนแนวทางแรก หากแต่ช่างภาพต้องใส่อารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่ได้รับลงไปในภาพด้วย ภาพที่เกิดขึ้นอาจจะเลเยความจริงไปบ้างหรืออาจออกมาในแบบเหนือจริงก็เป็นได้ เราเรียกการถ่ายภาพแบบนี้ว่า (subjective)

ซึ่งในแนวทางแบบ (subjective) นั้นมีส่วนคล้ายคลึงกับสิ่งที่ข้าพเจ้ากำลังจะทำในผลงานชิ้นนี้ ซึ่งภาพถ่ายจะมุ่งเน้นเรื่องอารมณ์ที่ตนเองได้รับจากธรรมชาติแล้วถูกถ่ายทอดออกมาบนภาพนั้นๆ

ประวัติของช่างภาพแบบ (Subjective Photography)

Otto Steinert ได้กำเนิดในปี 1951 ใน Saarbruecken ผู้ซึ่งได้ถือว่าเป็นช่างภาพชาวเยอรมันคนสำคัญในยุคหลังสงครามโลก เขาไม่เพียงแค่ช่างภาพเท่านั้น แต่ยังเป็นนักทฤษฎี ครู และหัวหน้าผู้ดูแลพิพิธภัณฑ์ภาพถ่าย ในนิทรรศการ “Subjective Photography” ในปี 1951 และ 1954 ซึ่งได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง ซึ่งได้แสดงถึงภาพถ่ายที่เป็นสื่อกลางขององค์กระอิสระของภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง Steinert ได้เผยแพร่ความเข้าใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนความเข้าใจส่วนตัวของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายภาพเป็นการแสดงความรู้สึกในเชิงศิลปะ โดยการชี้ให้เห็นถึงการบ่งชี้ภาพถ่ายเชิงทดลอง ซึ่งกระตุ้นให้เกิดความเป็นไปได้ของสื่ออีกครั้ง

Otto Steinert ได้เริ่มแสดงผลงานครั้งแรกในช่วงปี 1930's และเรื่อยมาจนถึงผลงานในยุค หลังในช่วงปี 1960

ตัวอย่างภาพของ Otto Steinert

Untitled, Courtesy Folkwang Institute

Passerby 1950

บทที่ 3

แนวทางของช่างภาพที่เกี่ยวข้องกับหลักความคิด

(German Photographer)

ในการทำศิลปะนิพนธ์ฉบับนี้ข้าพเจ้าได้รับแรงบันดาลใจและแนวทางปฏิบัติจากหลายศิลปินทั้งจากศิลปินในยุคเก่าและใหม่ ไม่ว่าจะเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว(film) ซึ่งมีส่วนที่ผลักดันให้อยากทำงานชิ้นนี้เป็นอย่างมาก แต่ที่นำมาเสนอในครั้งนี้และเห็นว่าใกล้เคียงกับสิ่งที่กำลังศึกษาอยู่ จะเป็นศิลปินช่างภาพที่มีเชื้อสายเยอรมัน เพราะจากงานที่ตรงไปตรงมาในการนำเสนอและความชัดเจนในหลักความเชื่อที่พวกเขามีทำให้ช่างภาพเยอรมันเป็นที่สนใจเป็นพิเศษ

Juergen Teller

ช่างภาพชาวเยอรมันที่ได้เป็นที่รู้จักและมีชื่อเสียงในช่วง 1980 จากงานที่เขาได้ถูกตีพิมพ์ในนิตยสารอย่าง I-D, Arena และ The Face พร้อมไปกับช่างภาพร่วมสมัยในตอนนั้นคือ Corinne Day, David Sims และ Nigel Shafran Juergen Teller ได้รับการยกย่องว่าเป็นคนที่พลิกหน้าของรูปถ่ายแฟชั่น จากการที่เคยมีแต่เพียงเปลือกนอกของความงามอย่างในช่วง 80s สู่ความแท้จริงน่าเชื่อถือสำหรับยุค 90s

นิทรรศการครั้งแรกในการแสดงเดี่ยวของเขาในลอนดอนนั้นได้ผสมเข้าด้วยกันของภาพถ่ายบุคคล , แฟชั่น, วิวทิวทัศน์(landscapes), รูปของนางแบบชั้นดังและคนมีชื่อเสียงในอาร์มดีแบบชีวิตครอบครัว, ภาพถนนหนทางรวมถึงวิถีชีวิตชนบท คือความแตกต่างในงานของ Teller ที่มีเอกลักษณ์อย่างกลมกลืนและเป็นคำตอบชนิดพิถีพิถันให้แก่สภาพแวดล้อมของโลกร่วมสมัยได้

Fashion-Cocteau's ถูกบัญญัติจากปากของ Teller ว่า “เป็นงานศิลปะที่ไม่มีมีความคงทนถาวรมากที่สุด” ผู้ซึ่งมีความคิดประหลาดเกี่ยวกับความสวยงาม ในขณะที่แฟชั่นกำลังพยายามปกปิดความไม่สมบูรณ์แบบ สำหรับ Teller แล้วนั้นเขาได้พบความงามที่นอกเหนือไปจากความสมบูรณ์ อย่างเช่น ท่าทางที่ปราศจากการเตรียมพร้อม, ร่างกายที่ไม่มีความลงตัวของสรีระ, มือที่อ่อนเปลี้ยในการคิบบุหรี่, เท้าที่เปลือยเปล่ารวมถึงแม้กระทั่งการลิ้มโกนขนใต้แขน ความสวยงามเหล่านี้ถูกจารึกแบบภาพที่เหมือนจริงมากกว่าอยู่รูปแบบที่เหนือจริง (fantasy) สำหรับ Teller รูปถ่ายสามารถที่จะใส่ความเหนือจริงลงไปเพื่อเป็นตัวส่งเสริมได้ แต่ความเหนือจริงนั้นควรที่อยู่ในแบบที่เชื่อถือได้ (...but fantasy has to be written into the picture in a way that is

believable') เขายังสร้างภาพที่สามารถให้คนได้รับรู้ถึงกลิ่นในรูปแบบ โดยกลิ่นจากความแท้จริงของความเลอเลิศทางเพศ (sexuality)

ในการทำงาน Teller ไม่เคยที่จะออกคำสั่งเพื่อบอกบังคับให้แบบทำในท่าทางต่างต่าง ในทางตรงกันข้ามเขากลับทำเหมือนส่องกระจกสะท้อนตัวตนที่แท้จริงของพวกเขากลับไปด้วยซ้ำ เขาเคยบอกในบทสัมภาษณ์ว่า เขาเกลียดการทดสอบโพราลอยด์จริงๆ เขาเคยทำงานในอดีตในที่ที่ทุกคนกำลังง่วนอยู่กับขั้นตอนของการทดสอบโพราลอยด์เป็นชั่วโมงๆ เพื่ออะไร! เขามักบอกกับลูกค้าของเขาว่า ถ้าคุณต้องการที่จะรู้ว่าภาพที่ออกมาจะเป็นอย่างไร ให้มองสิ่งที่อยู่ตรงหน้าผ่านช่องมองภาพแล้วเชื่อในตัวเขา เขาไม่ไวใจเกี่ยวกับคำแนะนำของรูปโพราลอยด์ ในทางเดียวกันน้อยครั้งที่เขาได้เคยใช้รูปที่มาจากกระบวนการดิจิทัล เขาบอกว่าดิจิทัลสามารถช่วยในการสแกนภาพได้แต่เขาไม่เห็นความจำเป็นตรงนั้นเลย รูปถ่ายที่ผ่านเครื่องธรรมดาจะมีชีวิตมากกว่า ถึงแม้ว่าบ่อยครั้งที่รูปพวกนั้นได้ออกมาแล้วการเปลี่ยนแปลง และเราก็ไม่สามารถรู้ด้วยว่ารูปจะออกมาเป็นเช่นไร

เขาเคยย้ำอย่างหนักแน่นสองสามครั้งว่าเขาเป็น “ช่างภาพเยอรมัน” ในอีกความหมายหนึ่ง ชาวเยอรมันมีความชัดเจนในเส้นทางที่พวกเขาเลือกปฏิบัติกับหัวข้ออย่างเช่น เรื่องของเพศ, ความตายหรือแม้แต่การตั้งครรภ์ Juergen Teller ปลดปล่อยให้เราได้แบ่งปันช่วงเวลาความสนิทสนม (กับภาพถ่ายของเขา) และได้บอกเป็นนัยว่าเรากำลังจ้องมองความประหลาดของชีวิตจริง

ประวัติช่างภาพ Juergen Teller

Teller เกิดที่ Erlangen ในประเทศเยอรมนี Germany ในปี 1964 และได้เข้ารับการศึกษาด้านการถ่ายภาพที่ Bayerische Staatslehranstalt für Photographie ในเมืองมิวนิก Munich, และได้ย้ายไปทำงานที่ลอนดอนในปี 1986 ซึ่งเป็นที่ที่เขาใช้ชีวิตและทำงานตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ตัวอย่างภาพถ่าย Juergen Teller

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Wolfgang Tillmans

ในระยะแรกภาพถ่ายของ Wolfgang Tillmans ได้พรรณนาโลกเราในเชิงศิลปะในด้านการแบ่งแยกและความแตกต่าง ความสนใจสำคัญ ได้แก่ ลักษณะของผ้าที่ถูกแขวนและความดั้งเดิมภาพทิวทัศน์ ภาพนิ่ง และรูปทรงที่พัวพันกัน รูปภาพหนุ่มสาวของ Tillmans มักดูมีพลังและบ่งบอกอย่างชัดเจนในด้านรูปพรรณและเพศ เขาได้สงสัยเกี่ยวกับคำจำกัดความของความธรรมดาในลักษณะท่าทางและรูปที่ได้สัดส่วน

ภาพ Lacanau (Self) 1986 เป็นภาพ self portrait ที่ Tillmans เน้นในเรื่องของร่างกายและเข้าถึงเกี่ยวกับภาพนามธรรมแต่อยู่ในความเป็นจริงที่สามารถจับต้องได้ ซึ่งใกล้เคียงกับงานที่เขาได้ถ่ายเพื่อนตัวเอง ที่ชื่อ Lutz and Alex ในช่วงปี 1994-1997 Tillmans ได้มีการเตรียมมาตรการให้งานของเขามีความสงบนิ่งยิ่งขึ้น ผู้คนเริ่มได้เห็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเขาที่ปรากฏออกมาซึ่งสามารถทำให้เป็นที่จดจำได้ในงานช่วงหลังนี้ งานของเขามักจะสะท้อนถึงสิ่งรอบตัวเราด้วยมุมมองอย่างเป็นธรรมชาติและเป็นกลาง Tillmans ได้กล่าวว่าเขาชอบที่จะจำลองการถ่ายภาพของเขาเพื่อที่ทุกคนสามารถที่จะมาแทนที่และสัมผัสมุมมองของเขาทุกคน เขาได้ประยุกต์ตัวเองให้กลืนไปกับงานและมองว่าตัวเองเป็นหนึ่งในกระบวนการ ไม่ใช่แบ่งแยกออกไป ในช่วงปี 2000-2001 Tillman หุ่นเทพลงอย่างหนักเพื่อที่จะสร้างงานในรูปแบบนามธรรม (abstract) ตัวอย่างเช่นงาน Blushes และก็พยายามเช่นเดียวกับการสร้างงานกึ่งนามธรรม (semi-abstract) ที่เป็นการแทรกแซงงานส่วนหนึ่งของเขา เช่นงาน (I don't want to get over you) 2000 เป็นต้น

ในงานชื่อ Blushes ที่ดูเหมือนการวาดลายเส้นคล้ายเส้นด้ายนั้นล้วนแต่เป็นการวาดด้วยแสงซึ่งไหลบนพื้นผิวของกระดาษอัดรูปและสร้างความละเอียดอ่อนจากรูปทรงของของเหลว รูปภาพนั้นมีลักษณะคล้ายภาพวาดแต่ถูกทำโดยกระบวนการของการอัดรูปซึ่งได้รับแสงในหลากหลายรูปแบบบนกระดาษอัดรูปแบบที่มีความไวแสงสูง (sensitive paper) ในห้องมืด

รูปภาพของรถไฟใต้ดินที่ Tillmans ได้ถ่ายขึ้นเป็นตัวอย่างสามารถบ่งบอกได้ว่าเป็นการศึกษาภาพ abstract บนพื้นผิวและนี่ก็สามารถเปรียบเป็น documentation เกี่ยวกับผู้คนที่ถูกผลักให้เข้าไปอยู่ในรถไฟอย่างแออัด รูปโคลสอัพของไต้วงแขนและขาทั้งสองข้างในขณะเดียวกันเป็นตัวอย่างของ abstract และ documentation

งานนามธรรม ที่ชื่อว่า cameraless picture สามารถสื่อถึงคำพูดของเขาจากรูปภาพ และยังได้อธิบายถึงภาษาของ abstraction ที่มาจากกันบั้งของตัวเรา คำถามที่ว่า “ทำอย่างไรเราถึงจะได้แบ่งแยกระหว่างสิ่งที่เป็นธรรมชาติกับสิ่งที่ถูกสร้างขึ้น” ในรูปของ Blautop (Baum)

ส่วนมากงานถ่ายภาพของเขานำเสนอประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน เขาแบ่งแยกและเก็บ
แรงบันดาลใจซึ่งจะจับคู่ประเด็นสำคัญของสิ่งที่จับต้องได้

ตัวอย่างภาพถ่าย

© Wolfgang Tillmans, 2003 *Blushes*, 2000

1996

Lutz & Alex, sitting in the trees, 1992

© Tillmans, 2003 *Sportflecken*,

บทที่ 4

แนวความคิดและขั้นตอนในการทำงาน

ในบทที่ 4 นี้ข้าพเจ้าได้เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับแนวความคิดและขั้นตอนในการทำงาน โดยแบ่งแยกออกเป็นแต่ละชุดผลงาน โดยมีการเล่าถึงแรงบันดาลใจและการตีความให้เกิดมาเป็นภาพหรือเสียง จากตัวงานที่หลากหลายและต้องใช้หลักการการทำงานที่แตกต่างกันไปจึงทำให้รูปแบบของการเขียนอธิบายโครงการแต่ละโครงการจะไม่เหมือนกันสักเท่าไร แต่เชื่อว่าผู้อ่านจะพอเข้าใจได้ถึงข้อมูลเกี่ยวกับหลักการคิดของข้าพเจ้าโดยไม่ยากเย็นนัก

ภาพชุดที่ 1

ภาพทิวทัศน์(Landscape Photography)

สถานที่ ภูเขาแถบภาคตะวันออก

จุดประสงค์

เพื่อต้องการที่จะดึงเอาอารมณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้ธรรมชาติแล้วถ่ายทอดออกมาตามความจินตนาการที่ได้ตั้งคำถามเกี่ยวกับพลังของธรรมชาติ

แรงบันดาลใจ

ความเชื่อที่ว่าธรรมชาติคือพลังที่ยิ่งใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อมวลสิ่งมีชีวิตหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็น มนุษย์หรือสัตว์เล็กสัตว์ใหญ่ และอีกหลายสิ่งซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่ามิอยู่ในจักวาลของเราแน่ พลังของธรรมชาตินี้บางครั้งก็แสดงออกอย่างเปิดเผยหรือบางครั้งก็หลบซ่อนอยู่ในความร่มลับที่แต่ละคนจะสามารถรับรู้ได้ ตัวอย่างเช่น เมื่อมีเหตุการณ์ฝนตกเราก็สามารถรับรู้ได้ถึง ความชุ่มชื้น การเปียกแฉะ หรือถ้าหากในขณะที่ฝนตกเกิดมีฟ้าร้องฟ้าผ่าเกิดขึ้น เราก็จะเริ่มรู้สึกเพิ่มขึ้นอีกถึงความน่ากลัว การหวาดระแวงจากเสียงฟ้าร้อง พร้อมทั้งอาการที่รู้สึกตัวของตัวเองนั้นไม่ปลอดภัยอยากหาที่ที่สามารถให้ความอบอุ่นแก่ร่างกายรวมถึงที่กำบังจากอันตรายต่างๆ หรืออีกอย่างบางเหตุการณ์ เช่น การนั่งสงบของคลื่น ความเยือกเย็นของอากาศที่พัดผ่าน อาจเป็นได้มากกว่าความเยียบหรืออาการหนาวสั่นซึ่งอาการดังกล่าวเป็นเพียงอาการทางกาย แต่สิ่งที่มากกว่านั้นคือ อารมณ์ความรู้สึกที่บวกเพิ่มมาด้วย

สิ่งเหล่านี้หรืออารมณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบได้เกี่ยวกับความรู้สึกที่อยู่ในพลังของธรรมชาติที่น่าจะเป็น สิ่งที่เราสร้างให้เกิดแรงบันดาลใจต่างต่างในการสร้างงานศิลปะได้

เทคนิคที่ใช้

เพื่อให้ได้เห็นรายละเอียดที่ชัดเจนและความคมชัดของเกรนเมื่อต้องขยายภาพให้ใหญ่ขึ้น ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องใช้กล้องและฟิล์มที่มีอัตราการขยายที่ค่อนข้างสูง กล้อง 4* 5 ถูกนำมาใช้ตามจุดประสงค์ที่อยากได้ พร้อมกับระยะของเลนส์ที่กว้างสามารถช่วยเก็บภาพได้เต็มพื้นที่ แสงภายในภาพคือแสงของบรรยากาศตอนเที่ยง

ภาพถูกตัดส่วนจากฟิล์มขนาดเต็ม โดยมีการจัดวางให้อยู่เป็นแนวตั้งตามรูปทรงของต้นไม้สูง เพื่อจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดความรู้สึกที่คล้ายกับการเพ่งจุดสนใจไปเฉพาะบางส่วนของธรรมชาติเท่านั้น

ขอบเขตของงาน

ภาพขนาด 15*41 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้น พร้อมเสียงบรรยากาศ

เสียงประกอบ

แมลงหลากหลายชนิดที่ส่งเสียงภายในโพรงหญ้าถูกบันทึกหลังจากที่ข้าพเจ้าได้จบกระบวนการทางภาพ โดยไม่มีการตกแต่งเสียงแต่อย่างใด จุดประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ในงานชิ้นนี้ เพื่อต้องการจะนำเสนอเสียงที่เกิดขึ้นจากสถานที่จริงที่จัดรูป

หลังจากที่ตนเองได้นั่งจ้องมองภาพนี้ทำให้ทราบว่าเสียงมีส่วนช่วยในการเพิ่มความหมายและความรู้สึกโดยการรับรู้ถึงธรรมชาติยิ่งขึ้น กล่าวคือ หากข้าพเจ้าไม่ได้มีการเดินเข้าไปบันทึกเสียงเก็บไว้ ตนเองคงไม่พบว่า มีสิ่งมีชีวิตมากมายที่อาศัยอยู่ข้างหลังภาพภาพนี้ ซึ่งช่วยให้ง่ายต่อการจดจำบรรยากาศในสถานที่นี้

ขั้นตอนการทำงาน

หาสถานที่ที่ต้องการและศึกษาทิศทางของแสงว่าช่วงไหนที่แสงจะตกลงที่แบบ เนื่องจากสถานที่ที่เป็นที่วัดขนาดใหญ่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้หรือใช้การจัดไฟช่วยได้ ดังนั้นหากแสงมาจากข้างหลังภาพแล้วจะทำให้เกิดเงาที่ตัวแบบ

อัดเสียงจากสถานที่โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ (laptop) แล้วนำมาบันทึกใส่แฟลชไดรฟ์ เพราะเสียงที่ไม่ได้มาจากการอัดของไมค์ที่ติดจะทำให้เกิดเสียงรบกวนมาก เช่น เสียงรบกวนในที่นี้คือ เสียงลมที่พัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์

ภาพ กล้อง 4*5 พร้อมเลนส์ ขนาด 90

ฟิล์มสี Kodak: Ectachrome 100 Plus

เสียง โปรแกรม Cubase SX

คอมพิวเตอร์ Laptop ซึ่งสามารถอัดเสียงได้พร้อม ไมโครโฟน

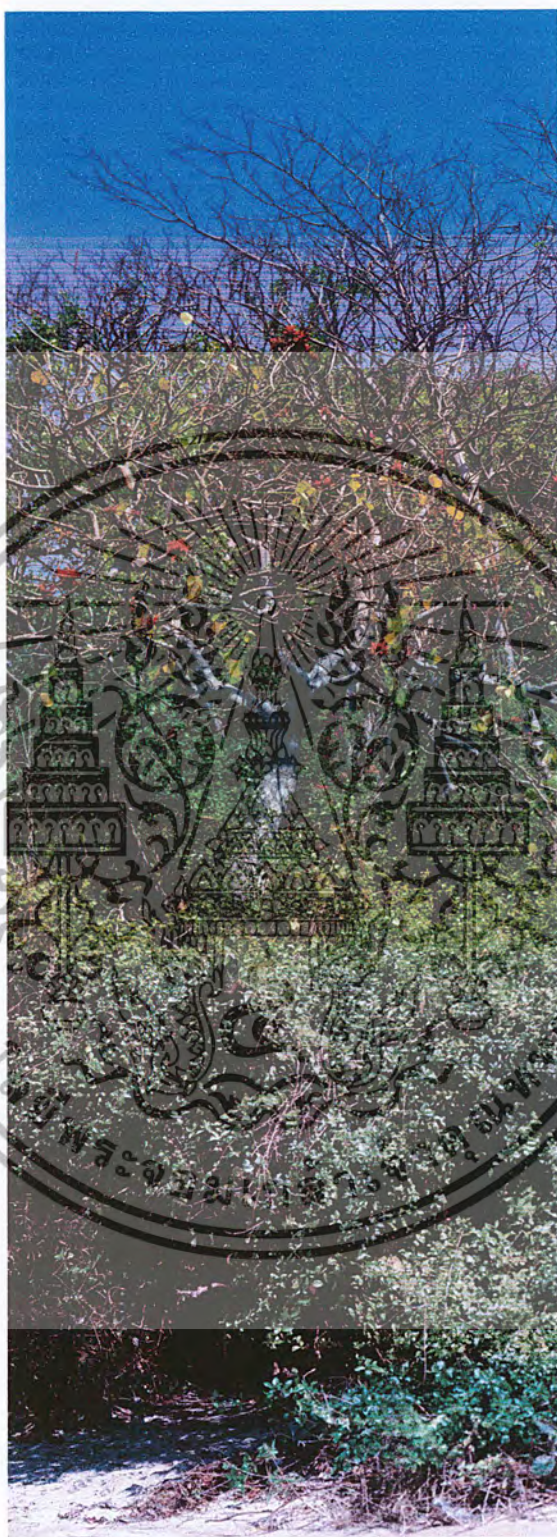
เอกสารประกอบ

1. ผลงานจริง

86824

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาด 15” x 41”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพชุดที่ 2

ภาพทิวทัศน์ (Landscape photography)

สถานที่ ลำลูกกาคลอง ๔ , ปทุมธานี

จุดประสงค์

จากการที่ข้าพเจ้าได้เดินทางออกไปหาสถานที่ต่างต่างในช่วงแรก เพื่อเสาะหาแบบในการนำเสนอผลงานทั้งหลายนั้นต้องใช้เวลาและงบการใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูงและในบางครั้งสถานที่ตัวเองตามหาและคาดหวังว่าจะต้องเกิดงดงามตามที่นึกคิดไว้ แต่พอไปถึงกลับไม่พบความงดงามดังกล่าวและไม่สามารถตอบโจทย์กับสิ่งที่คาดหวังไว้หรือสิ่งที่ตนเองต้องการจะบรรยายได้ นั่นถือว่าเป็นการบั่นทอนเวลาและงบประมาณที่มีในจำนวนจำกัด

ดังนั้นจึงเกิดความคิดที่จะเลือกสถานที่ที่ตนเองสามารถเข้าใจได้ถึงความหมายและมีความลึกซึ้งกับสถานที่แห่งนั้น และนั่นก็คือธรรมชาติที่อยู่รอบๆที่อาศัยของตนเอง โดยตนเองมีความผูกพันกับสิ่งๆนี้ตั้งแต่เด็ก เพื่อมุ่งหวังที่จะสร้างภาพให้ผู้คนได้เห็นถึงบรรยากาศและอารมณ์ที่ต้องการจะเสนอ

แรงบันดาลใจ

การตระโกน, เสียงโหวกเหวกโวยวาย, น้ำเสียง, ควินจากการเผาทำลายขยะ, คนลักลอบเข้าเมือง, คำพูดคำจาที่ดูหมิ่นของข้าราชการในอำเภอ ฯลฯ คือสิ่งที่อยู่รายล้อมชีวิตประจำวัน การที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องง่าย เพราะฉะนั้นตนเองจึงเลือกที่จะทำตัวให้รู้สึกชินกับสิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่พยายามไม่มองลงไปปัญหาที่เกิดขึ้น จนบางครั้งทำให้ข้าพเจ้าได้พบกับสิ่งดีๆ และกับความสวยงามที่อยู่ท่ามกลางความโกลาหลต่างต่าง เช่น ได้เห็นความเขียวขุ่มของทุ่งข้าวในยามโดยสารรถไปโรงเรียน เห็นภาพความอบอุ่นระหว่างตาและหลานในชาวพม่าที่อพยพเข้ามาหางานทำ หรือเห็นความงามของพืชพันธุ์ชนิดแปลกๆที่ขึ้นตามธรรมชาติกร้าง สิ่งเหล่านี้ข้าพเจ้าก็อดรู้สึกดีใจอยู่สักๆ ไม่ได้ว่าตนเองก็โชคดีที่ได้พบกับสิ่งที่เกิดขึ้น

ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจที่จะเลือกบรรยายความใกล้ชิดตัวโดยเลือกที่จะบอกเล่าอารมณ์ผ่านสัญลักษณ์ต่างๆในภาพนี้ โดยใช้เทคนิคต่างๆของการถ่ายภาพมาเป็นตัวสร้างความหมายในภาพ

เทคนิคที่ใช้

ความหยาบของเกรนถูกนำมาจับผสมกับความรกรุงรังของโพรงหล้าเพื่อบอกถึงความคลุมเครือในสิ่งต่างๆ เส้นที่ขึงเหยียดภายในภาพเป็นตัวแทนถึงอารมณ์ที่อี้อัดและสับสน รวมถึงการเว้นพื้นที่ว่างสีขาวด้านล่างเพื่อสร้างองค์ประกอบของภาพให้ดูไม่แน่นจนเกินไป

ขอบเขตของงาน

ภาพขาวดำขนาด 17*24 นิ้ว จำนวน 1 ชิ้น จัดวางร่วมกับภาพในชุดของทิวทัศน์

เสียง

เวลาที่ข้าพเจ้าอยู่ที่บ้านและอี้อัดกับสิ่งที่ได้กล่าวตอนต้น ตนเองจะใช้การเล่นดนตรีมาเป็นตัวช่วยผ่อนคลายอารมณ์ เหมือนกับพยายามลดช่วงเวลาต่าง ๆ เหล่านั้นให้หมดไปกับสิ่งที่ตนเองรัก ซึ่งในเสียงดนตรีนี้ข้าพเจ้าจึงสร้างจาก ความอยกถ่ายทอดของอาการเหนื่อยหน่ายต่อบางช่วงเวลาของชีวิตตอนนั้น ให้ออกมาในรูปของเสียง โดยปลดปล่อยอารมณ์ดังกล่าวผ่านการเล่นดนตรีแบบไม่มีจังหวะหรือท่วงทำนองมาเป็นตัวปิดกั้นการแสดงออก

อุปกรณ์

ภาพ เลนส์ชนิดกว้างขนาด 35mm และ 21mm พร้อมกล่อง

ฟิล์ม Kodak, T-max 3200

เสียง

กีตาร์โปร่ง

เครื่องขยายเสียง (Amplifier)

เอกสารประกอบ

1. ผลงานจริง

ขนาด 17" x 24"

ภาพชุดที่ 3

ภาพทิวทัศน์ (Landscape photography)

สถานที่ ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียง

จุดประสงค์

ต้องการถ่ายทอดอารมณ์ของธรรมชาติโดยผ่านการตีความจากตัวข้าพเจ้าเมื่อมีความรู้สึกจากการที่ได้พบเห็นสิ่งที่อยู่ภายในธรรมชาติ โดยออกมาแล้วผู้ที่พบมีความเข้าใจถึงสิ่งที่ตนเองต้องการจะนำเสนอ โดยในที่นี้ข้าพเจ้าต้องการที่จะบอกถึงความร้อนระอุของธรรมชาติที่ได้พบเจอ

แรงบันดาลใจ

ความงามของชายหาดที่ได้เคยไปเยือนทำให้วนนึกถึงความร้อนระอุของหาดทรายหากเราได้มีโอกาสเหยียบพื้นทรายด้วยเท้าที่เปลือยเปล่าหรือรับรู้ถึงแสงแดดที่แผดเผาदनคอและลำแขนทั้งสองข้างว่ามีความร้อนสูงเพียงใด แรงบันดาลใจเกิดขึ้นจากการได้ทดลองกล้องที่หยิบยืมมา ถ่ายภาพจากสถานที่ที่ได้ไปสำรวจ scouting แต่เมื่อนำฟิล์มที่ถ่าย ไปล้างปรากฏว่า ภาพที่ออกมามีลักษณะของฟิล์มที่ถูกแสงผ่านเข้ามากระทบตัวฟิล์มหรือมีลักษณะที่เรียกว่า (Film fog) ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ได้ใช้รูปดังกล่าวที่ถ่ายมา แต่เมื่อได้มีโอกาสดูภาพม้วนดังกล่าวอีกครั้งกลับเริ่มมีการสนใจและข้องใจเกี่ยวกับเทคนิคที่เกิดขึ้น จึงทำการที่จะร่างโครงการนี้ขึ้นมา โดยเทคนิคที่กล่าวมาข้างต้นเพื่อให้เห็นว่า “บางครั้งรูปถ่ายอาจต้องการความงามที่ไม่สมบูรณ์แบบ”

เทคนิค

กล้อง Holga เป็นกล้องพลาสติกธรรมดาๆที่มีจุดประสงค์เพื่อใช้ในการถ่ายเล่น ด้วยกลไกในตัวกล้องไม่ความซับซ้อน ปรับได้แต่เพียงระยะโฟกัสคร่าวๆ รวมถึงสามารถใส่ฟิล์มได้ทั้งสองชนิดคือ ฟิล์ม 120, 135 ฝาปิดกล้องด้านหลังมีช่องใส่เพื่อทำให้มองเห็นตำแหน่งของฟิล์มว่าอยู่ที่รูปที่เท่าไร ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่ฟิล์มจะมีโอกาสรับแสงจากช่องนี้เข้าไปได้

เนื่องจากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นแสงสีแดงรอบๆ กรอบภาพ ทำให้โทนของภาพมีลักษณะที่ร้อนแรงจากตามทฤษฎีในเรื่องความหมายของสี เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงนำกล้องดังกล่าวมาถ่ายโซดหินที่มีความร้อนของอุณหภูมิที่ตนเองได้เคยสัมผัส เพื่อให้แสงสีแดงรอบๆภาพบรรยายถึงความร้อนที่กล่าวมา

(แสงสีแดงที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าน่าจะเป็นผลพวงที่มาจากกาได้รับแสงที่ต่างกันของตัวกล้องและอุณหภูมิขณะเวลาการถ่ายด้วย)

ขอบเขตของงาน

รูปถ่ายขนาด 4*4 นิ้ว จำนวน 8 ภาพ จัดวางเรียงติดกันอยู่ในแนวนอน

เสียงประกอบ

ดนตรีที่เลือกใช้ในงานชิ้นนี้เป็นประเภทของดนตรีร็อก(rock) ที่ข้าพเจ้าได้ตีความจากลักษณะของดนตรีประเภทนี้ว่า มีความหนักแน่นของอารมณ์ในท่วงทำนองและการนำเสนอที่ร้อนแรง ซึ่งตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำความหมายดังกล่าวมาถ่ายทอดความแข็งแกร่งของโบคหิน(rock)และอุณหภูมิความร้อนที่เกิดขึ้น

เพลงจึงถูกสร้างขึ้นโดยข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ที่มีความชอบในเสียงดนตรีแบบเดียวกัน โดยวางโครงสร้างของคอร์ดที่เรียบง่าย จึงสะดวกต่อการที่จะแสดงออกถึงอารมณ์แบบสุดๆ ที่ไม่ได้มีการเตรียมไว้ล่วงหน้า(improvise)

อุปกรณ์ที่ใช้

ภาพ: กล้อง Holga

ฟิล์ม Kodak 400vc

เอกสารประกอบ

1. ผลงานจริง

ภาพชุดที่ ๔

ภาพถ่ายบุคคล (Portrait photography)

แบบ Stina สถานที่ ชายหาดพัทยา

จุดประสงค์

ต้องการนำเสนอสิ่งสวยงามที่อยู่ในตัวคนผู้หญิง ให้ออกมาเป็นนามธรรมที่สามารถเห็นได้ โดยผ่านการใส่ใจจินตนาการให้ออกมาตามความรู้สึก เพื่อให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ที่คล้อยตามไปกับภาพที่สร้างขึ้น

แรงบันดาลใจ

ในการสร้างแรงบันดาลใจในครั้งนี้ ตนเองได้คัดเลือกผู้หญิงที่มีรูปร่างลักษณะที่ใกล้เคียงกับสิ่งที่ตนเองต้องการจะบอก เช่น มีความสวยงามของสรีระเป็นต้น ซึ่งถ้าหากเราสามารถหาแบบที่ดีได้ มักจะทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ที่อยากจะติดตาม

ตอนที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสพูดคุยกับแบบของคนเองนั้น มีความรู้สึกว่าเป็นผู้หญิงที่นิสัยดี มีมนุษยสัมพันธ์ดี อารมณ์ดีตลอดเวลา และสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าประทับใจคือเธอมีความเต็มใจที่จะช่วยในงานของข้าพเจ้าเป็นอย่างดี เธอไม่เคยบ่นหรือแสดงสีหน้าที่อึดอัดต่อปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการถ่าย แม้แต่น้อย เธอเป็นผู้หญิงที่มาจากประเทศสวีเดนและใช้ชีวิตในช่วงนี้ค้นหาความต้องการที่แท้จริงของตนเอง เธอท่องเที่ยวไปทุกที่ที่เธอสามารถจะไปได้ เธอไม่ทานเนื้อสัตว์ ไม่บริโภคสิ่งของจากหนังสัตว์ ซึ่งเธอมีความเห็นที่ว่า มนุษย์เราทุกคนและเอาเปรียบสัตว์ร่วมโลกด้วยกันอย่างเห็นแก่ตัว

จากเหตุผลที่ตนเองได้กล่าวไปนั้นทำให้ต้องนำดีความจากความรู้สึกที่ได้รับจากเธอ คือจะอย่างไรเพื่อจะให้ภาพที่กำลังสร้างมีความเป็นตัวตนและลักษณะนิสัยของเธอปรากฏอยู่ในภาพให้มากที่สุด

เทคนิคที่ใช้

กล้องถ่ายภาพขนาดเล็ก ถูกลำมาใช้เพื่อต้องการที่จะจับกริยาท่าทางให้เธอดูเป็นธรรมชาติที่สุด ความคล่องตัวของการปรับเปลี่ยนมุมกล้องที่สะดวกรวดเร็วเพื่อให้ได้ภาพที่ต่างกันของอริยาบท ความหลากหลายของภาพจึงเกิดขึ้นจากที่ได้อุปกรณ์ที่เหมาะสมต่อการควบคุม

แสงที่ปรากฏอยู่ในภาพเป็นแสงพระอาทิตย์ยามบ่ายที่ไม่ได้มีการจัดไฟหรือใช้อุปกรณ์ช่วยแต่อย่างใด เพียงแต่ต้องทราบถึงสีของแดดตอนที่เรากำลังต้องการถ่ายเท่านั้น ซึ่งต้องอาศัยการเฝ้าคอยให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระยเวลานานมาถึง ในงานขึ้นนี้ข้าพเจ้าทำงานโดยได้ใช้กล้องที่มีการมองภาพแบบผ่านช่องมองภาพ(Length finder) เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงหวังเพียงแต่ว่าภาพที่เกิดจะได้ใกล้เคียงกับสิ่งที่มองเห็นจากช่องมอง แต่หากสิ่งที่หวังไว้จะเป็นจริงได้ก็ต้องอาศัยกับตัวเนื้อฟิล์มด้วย (และจำเป็นที่จะต้องมีการทดสอบด้วยหากเป็นสถานที่ที่ไม่เคยถ่าย) ดังนั้นฟิล์มที่ใช้จะต้องมีการทดลองจากช่างภาพก่อนว่าฟิล์มที่ใช้เป็นลักษณะที่ผู้ใช้งานต้องการหรือเปล่า (ซึ่งในที่นี้ข้าพเจ้าเลือกใช้ฟิล์ม Kodak 160vc)

“เนื่องจากรูปที่ต้องการจะได้มีทั้งภาพสีและขาวดำจึงจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ใส่ฟิล์มต่างละชนิดถึงสองตัว”

ขอบเขตของงาน

รูปภาพได้จัดวางโดยมีขนาดที่ต่างกัน ทั้งเรื่องสีสัน ความต่อเนื่องและองค์ประกอบศิลป์ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 10 ภาพ แสดงอยู่ในกรอบ

เสียงประกอบ

“คุณคิดว่าหัวไหล่ของคุณหนักไปไหม”

“ไม่ ฉันคิดว่ามันก็สวยดีแล้ว”

“เธอ แต่นั่นว่ามันยังไม่มันพอ”

“แล้ว หน้าอกฉันล่ะ”

“นั่น ก็สวยอีกแหละ”

“แล้ว คุณชอบหน้าอกของฉันหรือหัวนมล่ะ”

“.....”

บทสนทนาเกิดขึ้นจากหนังที่ตนเองได้เคยดู โดยตอนที่ได้นั้นเกิดความรู้สึกประทับใจและตั้งข้อสงสัยไปพร้อมกับพฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งในนิยายบางส่วนของตัวละครผู้หญิงเป็นคนที่มีความพฤติกรรมเกี่ยวกับการวิตกกังวลในร่างกายของเธอและคอยบ่นเกี่ยวกับความงามทางเรือนร่างของเธอให้สามีเธอฟัง

ซึ่งอาการวิตกกังวลของผู้หญิงในความไม่สมบูรณ์แบบนั้นมักมีอยู่ในตัวผู้หญิงทั่วไปไม่มากนักน้อย ดังนั้นการสนทนาดังกล่าวได้ถูกนำมาใส่ในเพลง ซึ่งประกอบไปด้วยเสียงคลื่นจากสถานที่จริงที่ข้าพเจ้าได้ไปถ่ายภาพชุดนี้

สิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะบอกในเสียงประกอบชิ้นนี้คือว่า“เพศหญิงเป็นเพศที่มีความสวยงาม อยู่ในตัวอยู่แล้วทุกคน ซึ่งเธอไม่ต้องกังวลกับสิ่งที่เกิดขึ้นหรือว่ามันจะมีผลกระทบกับเธอสักเท่าไรหรอก ความงามอย่างมีคุณค่าจะปรากฏขึ้นจากธรรมชาติที่เป็นคุณจริงจริงเท่านั้น”
นั่นคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเชื่อ

บทภาพยนตร์จาก (Contempt by Jean Luc Godarc)

อุปกรณ์

ภาพ กล้อง135จำนวนสองตัว พร้อมเลนส์ขนาดต่างๆ

แฟลชติดกล้อง

ฟิล์ม Kodak 160vc

T-max 100

เสียง โปรแกรม Reason สำหรับสร้างเสียง (loop)

เครื่อง วิดีโอ

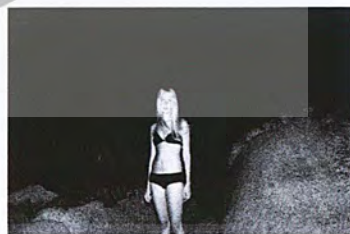
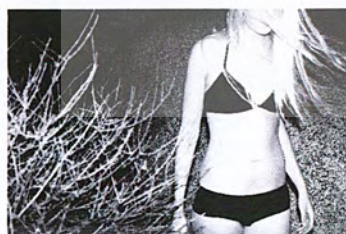
เสียงคลื่นที่อัดจากกล้องถ่ายวิดีโอ

กีตาร์

เอกสารประกอบ

1. ผลงานจริง
2. ผลการทดลองครั้งแรกเกี่ยวกับอารมณ์ของแบบ

ผลงานจริง

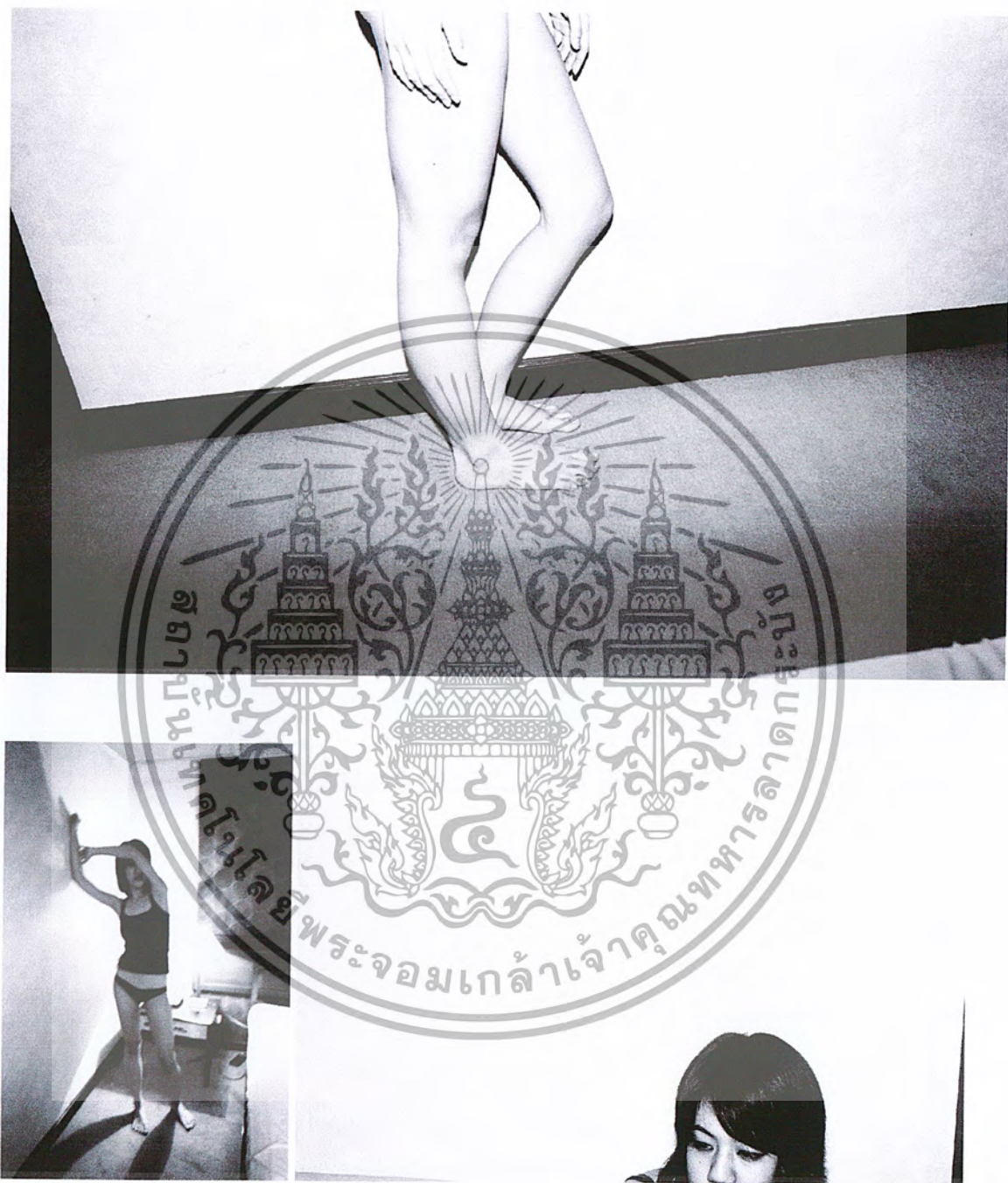

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การทดลองเรื่องอารมณ์ของแบบในขั้นตอนแรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพชุดที่ 5

ภาพบุคคล (Portrait photography)

แบบ Aya สถานที่ ร้านราเม็งแถวถนนสุขุมวิท

จุดประสงค์

นำเสนอเรื่องราวของบุคคลที่มีความหมายต่อข้าพเจ้าซึ่งรวมถึงในจินตนาการของตนเอง ด้วย โดยนำเสนอตามอารมณ์ความรู้สึกจริงของแบบและสิ่งที่ใส่เข้าไปผ่านจินตนาการของตนเอง

แรงบันดาลใจ

ในสังคมสมัยที่ข้าพเจ้าเติบโตขึ้นนั้นมีการนำวัฒนธรรมจากต่างประเทศเข้ามาไม่ว่าจะเป็นจากทางแถบตะวันตกหรือตะวันออก เพราะฉะนั้นความบันเทิงหลากหลายรูปแบบจึงสามารถเสพได้ทั่วไป ไม่ว่าจะเป็นทางสื่อต่างต่างเช่น หนังสือ, นิตยสาร, ภาพยนตร์ และ ดนตรี ภาพความทรงจำเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศญี่ปุ่นหลายอย่างติดอยู่ในหัวข้าพเจ้าและก่อให้เกิดคำถามหลากหลายอย่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็น การใช้ชีวิตของคนญี่ปุ่น ราชวัติและการปรุงของอาหารญี่ปุ่นหรือรูปร่างหน้าตาและการแต่งตัวของหญิงสาวในประเทศนี้ และสิ่งสุดท้ายคือสิ่งที่ข้าพเจ้าเลือกในการทำงานชิ้นนี้

จากความนึกคิดของลักษณะความน่าสนใจในตัวหญิงสาวญี่ปุ่นนั้นสามารถเป็นตัวแทนได้ทั้งความสวยงามโดยมีความสนุกสนานเจือปนรวมอยู่ได้ด้วย และสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะที่สร้างให้เกิดการขวนมอง ได้ดี ข้าพเจ้าจึงตัดสินใจสร้างงานชิ้นนี้จากเหตุผลดังกล่าว

แต่เมื่อข้าพเจ้าได้มีโอกาสพบปะพูดคุยเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของเธอ และได้พบว่าชีวิตความเป็นอยู่ของเธอก็คล้ายกับชีวิตของเด็กสาวชนชั้นกลางทั่วไปแต่ผิดตรงที่ว่าเธอไม่ได้อยู่ในประเทศที่เธอเกิดและในที่แห่งนี้ก็ไม่ได้ใช้ภาษาที่เธอพูด รวมถึงหน้าตาท่าทางของเธอก็เป็นที่สนใจของคนที่ได้พบเห็น เหตุผลเหล่านี้จึงทำให้เกิดบางปัญหากับเธอเกี่ยวกับการใช้ชีวิตและการระวังตัว เธอได้เล่าให้ข้าพเจ้าฟังว่า เธอเคยเจอเหตุการณ์ร้ายจนเธอมาถึงประเทศไทยใหม่ๆ ว่า เธอเคยโดนลักพาตัวจากชายแถวบ้านแต่โชคดีที่พ่อของเธอมาช่วยไว้ได้ทัน และระหว่างทางที่เธอใช้กลับบ้านไม่ว่าจะเป็น บนรถไฟฟ้าหรือตามสะพานข้ามถนน เธอมักโดนชายบนเส้นทางนั้นๆ ฉกฉวยโอกาสจับต้องเนื้อตัวเธอเสมอๆ

เทคนิคที่ใช้

ในการที่ข้าพเจ้าถ่ายภาพเธอ โดยใช้สัญลักษณ์ของกล้องโพราลอยด์เป็นตัวถ่ายทอด
เนื่องจาก ภาพที่เกิดขึ้นจากกล้องโพราลอยด์จะให้ความคมชัดและสีสันที่ค่อนข้างผิดเพี้ยนไปจาก
บรรยากาศจริงแต่จะไม่ดูเหมือนจริงจนคาดเดาไม่ได้ ซึ่งสามารถช่วยบรรยายได้เกี่ยวกับความ
คลุมเครือในตัวแบบ

ขอบเขตของงาน

ภาพโพราลอยด์ทั้งหกภาพถูกนำมาเรียงตามลำดับเหตุการณ์ในวันที่ข้าพเจ้าได้พูดคุยกับเธอ
ภาพถูกจัดวางในกรอบขนาด 29" * 17"

เสียงประกอบ

คำแนะนำตัวโดยย่อถูกนำมาใช้ร่วมกับดนตรีประกอบ เสียงที่เธอพูดได้ผ่านการสัมภาษณ์
อีกครั้งจากทางโทรศัพท์ เพื่อสร้างให้เกิดอารมณ์ของความห่างไกล ความโดดเดี่ยว การว่าเหวต่าง ๆ
ซึ่งข้าพเจ้าได้มีการตีความจากพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์ โดยผู้พูดและผู้ฟังจะมีระยะทางที่ห่างกัน,
อยู่ต่างที่กัน ซึ่งตนเองได้ใช้ระยะทางของการสื่อสารชนิดนี้สร้างอารมณ์ ความคิดถึงและว่าเหว

ในส่วนของคนตรีประกอบข้าพเจ้าได้ใช้เสียงของกัฏฐาร์ที่มีจังหวะของการดีดที่สั้นไหววนวก
กับการไล่เสียงบนสาย จากต่ำไปจนสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยพยายามบอกถึงอารมณ์ที่ค่อยๆ ขึ้นไปจนสูง
และตกลงมาอย่างรวดเร็ว ซึ่งตนเองได้รับแรงบันดาลใจจากกร ได้ฟังเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเธอ

อุปกรณ์

ภาพ กล้องโพราลอยด์

ฟิล์ม Polaroid 788

เสียง โทรศัพท์ที่สามารถขยายเสียงได้ (speaker phone)

ไมโครโฟนสำหรับนำเสียงจากโทรศัพท์เข้าสู่เครื่องอัด

เอกสารประกอบ

1. ผลงานจริง
2. รูปที่ไม่ถูกคัดเลือก

ผลงานจริง

ขนาด 29" x 17"

ภาพที่ไม่ได้ถูกคัดเลือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพชุดที่ 6

ภาพสัตว์ (Animal Photography)

แบบ แพะจำนวนสี่ตัว, สถานที่ หลวงแพ่ง

จุดมุ่งหมาย

สัตว์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจนในแต่ละสายพันธุ์ การตีความหมายจากบุคลิกของแต่ละชนิดก็มีความแตกต่างกันออกไป ข้าพเจ้ามีความคิดที่อยากจะถ่ายทอดรูปแบบชีวิตของสัตว์ชนิดนี้ที่ตนเองได้ทดลองเลือกและตีความเอาจากความรู้สึกเพื่อให้ผู้ที่ได้ชมงานเกิดมีความคิดและสามารถนึกตามถึงสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องการจะนำเสนอได้

แรงบันดาลใจ

อีกหนึ่งสิ่งมีชีวิตที่ตนเองมีความสนใจไม่ว่าจะเป็นลักษณะของ วิธีชีวิต นิสัย รูปทรง ฯลฯ ความน่าสนใจของสัตว์นั้นมีอยู่มากมายหลายเผ่าพันธุ์ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าเลือกที่จะถ่ายทอดในที่นี้คือ “แพะ” เพราะแพะมีสิ่งที่น่าสนใจคือเสียงร้องของสัตว์ชนิดนี้และสีขนที่แตกต่างกันในแต่ละตัว ที่เป็นจุดบอกของการแบ่งแยกระหว่างเพศที่ค่อนข้างชัดเจน เช่นในลักษณะของเพศผู้มันจะมีรูปลักษณะที่สววยงามกว่าเพศเมียและมีลักษณะเด่นที่มีเขาอยู่ตรงบริเวณศีรษะของสัตว์ชนิดนี้

เทคนิค

ในผลงานทั้งหมดนั้นได้แบ่งออกเป็นสองเทคนิคคือ ภาพขาวดำและภาพสี โดยชนิดของภาพขาวดำมีการใช้เทคนิคของการ COMPOSE เพื่อเป็นตัวช่วยให้ภาพมีลักษณะที่ดูต่อเนื่องกันไม่รู้สึกรัดแข็งเมื่อต้องนำมาวางเรียงติดกัน มองแล้วมีความกลมกลืน เนื่องจากภาพมีแค่สีสองสีจึงทำให้เกิดความเป็น graphic ขึ้นภายในภาพด้วย

ส่วนภาพสีนั้น มีความใกล้เคียงกันของแบบในภาพ โดยข้าพเจ้าใช้วิธีการแซมมุกกล้องทิ้งไว้แล้วให้เกิดการเคลื่อนไหวของตัวแบบขึ้นเอง โดยเชื่อว่า หากเราสามารถทำให้รูปภาพดูมีการเคลื่อนไหวของสิ่งที่อยู่ภายในภาพก็จะยิ่งทำให้ภาพชุดนั้นดูมีชีวิตขึ้น

ขอบเขตของงาน

ภาพถูกจัดวางเป็นชุดผสมกันระหว่าง ภาพขาวดำและภาพสี ในขนาดที่แตกต่างกันคือ ภาพขาวดำขนาด 19*19 นิ้ว จำนวน 3 ภาพ วางเรียงต่อกันในแนวนอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพสีขนาด 7.5*11 นิ้ว จำนวน 2 ภาพ วางเรียงต่อกันตามแนวนอง

เสียง

ข้าพเจ้าได้นำลักษณะของแตรลมที่มีการแผ่ร้องของเสียงคล้ายคลึงกับเสียงร้องของสัตว์ชนิดนี้ โดยเมื่อหากมีการเป่าที่หนักเสียงที่ออกจะมีความใกล้เคียงชวนให้นึกถึงการร้องที่โหยหวนของสัตว์ประเภทนี้

ส่วนดนตรีประกอบจะมีจังหวะของเสียงอิเล็กทรอนิกส์ผสมกับการสร้างเสียงที่ดัดแปลงจากเครื่องดนตรีบางชนิด(effect) โดยจุดประสงค์เพื่อให้เกิดความรื่นรมย์ฟังและความระทึกของอารมณ์

อุปกรณ์

ภาพ กล้อง medium format

ฟิล์ม T-max 100

กล้อง 135

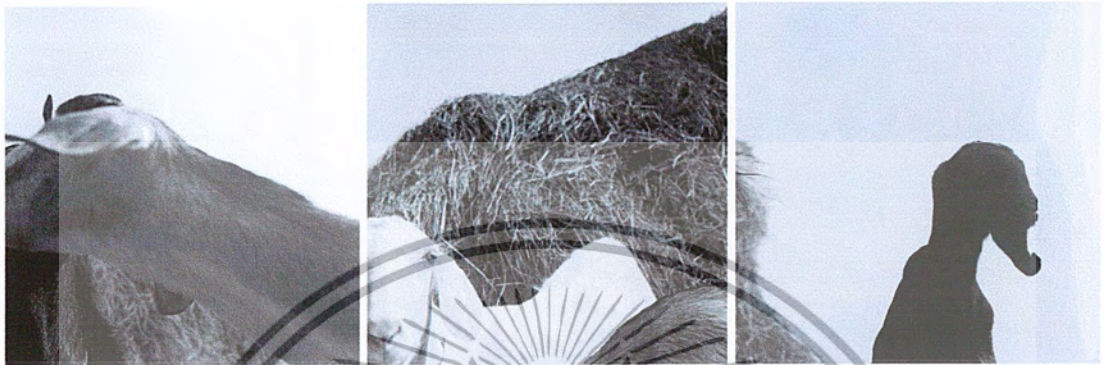
ฟิล์ม Kodak Gold 100

เสียง แตรลมทองเหลือง

โปรแกรม Reason

เอกสารประกอบ

1. ผลงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

จากการที่ได้ทำผลงานชิ้นนี้ทำให้ได้รับรู้ถึงกระบวนการสร้างงานที่จำเป็นต้องมีการคิดอย่างเป็นขั้นเป็นตอนและต้องเป็นเหตุผลที่สามารถสื่อได้ โดยในแต่ละเทคนิคในการนำเสนอได้เกิดปัญหาต่างต่างมากมาย ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของภาพหรือเสียง ซึ่งจำเป็นที่ต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นต่างๆเหล่านี้ โดยอาจมีการค้นคว้าหรือเสาะถามจากผู้มีความรู้

ซึ่งการค้นคว้าหรือวิจัยต่างๆนั้นจะได้ในลักษณะของความคิดที่มีบทสรุปอยู่แล้วในตัว หากแต่ว่า ผู้ค้นคว้าได้นำหลักการเหล่านั้นไปทดลองใช้จริงจึงจะเกิดความถ่องแท้และเข้าใจมากยิ่งขึ้นแถมเราอาจยังสามารถพบกับสิ่งที่น่าสนใจอื่นที่ซ่อนอยู่ได้อีกต่างหาก

สิ่งที่ได้จากการทำงาน

ในการทำงานครั้งนี้ทำให้ข้าพเจ้าทราบถึงความจำเป็นในการจัดสรรเวลาอย่างกำหนด โดยในตัวโครงการมีการถ่ายภาพที่ต้องออกไปนอกสถานที่อยู่บ่อยๆ และจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับผู้คนมากหน้าหลายตาซึ่งถ้าหากเราไม่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีอาจไม่ได้รับความช่วยเหลือต่างๆ ที่จำเป็นได้ เช่นบุคคลที่จะต้องพบอยู่บ่อยๆ คือ ร้านอัดรูปที่คอยสร้างความปวดหัวอยู่เป็นนิตย์ ซึ่งในขณะนี้ข้าพเจ้าก็ยังไม่สามารถพบถึงทางแก้ไขได้ ดังนั้นการเพื่อเวลาไว้สำหรับปัญหาต่างๆ จึงจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

และอีกสิ่งหนึ่งที่จะต้องคำนึงคือ ขงอย่าใส่ทุกอย่างที่อยากทำลงไปในงานเพราะจะทำให้เหนื่อยต่อการที่ไปถึงผลสำเร็จ เว้นแต่ผู้ทำจะเป็นคนที่มีความสามารถรอบด้านและพร้อมในปัจจัยต่างๆ ซึ่งข้าพเจ้าไม่มีในจุดนี้ ดังนั้นควรเก็บความคิดบางอย่างไว้ใช้กับผลงานชิ้นต่อไปเกิด จะเกิดผล

“ถึงอย่างไรก็ตามข้าพเจ้าก็มีความสุขที่สร้างงานชิ้นนี้พร้อมกับได้เริ่มทำความรู้จักกับตัวปัญหาต่างๆที่เข้ามาท้าทาย”

บรรณานุกรม

- หนังสือ: Juergen Teller, Marchenstuberl, Steidl, 2003
- วิทยานิพนธ์: นายชัยยุทธ แจ้เจริญกุล, “มุกกาแฟในจินตนาการ”, ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ปีการศึกษา 2542
- www.tate.org.uk/britain/exhibitions/tillmans/room1.htm
- www.artnet.com/lehmann-maupin/JuergenTeller/index.asp
- www.library.arizona.edu/branches/ccp/education/guide/indivweb/INTENT.htm
- www.goethe.de/so/sin/artphoto/photo/steinert.htm

สารบัญเพลงประกอบภาพ

ภาพชุดที่ 1: bird song: anupas

“ 2: I sit down and eat nothing: anupas

“ 3: Stone: (demo) rock by the band APJ , guitar: Nares Virojtanachai

guitar: Annop Musigapodok

drum: Bancha TeiraKij

guitar: Anupas Premanuwat

“ 4: Swedish Girl: music by Bancha and anupas, Voice: Contempt by Jean Luc Godarc

“ 5: Aya: music by anupas, voice by Aya

“ 6: Goat, Horn by anupas, beat by Bancha

ประวัติผู้แต่ง

เกิด: วันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2524

สถานที่: กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา อนุบาล-ประถม 3
- โรงเรียนเซนต์จอห์น ประถม4-มัธยม3
- โรงเรียนนานาชาติรวมมิตรจิต ISR มัธยม4
- โรงเรียนตรีนิคคอกอง Commerce, เซนต์จอห์น ปวช.
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

